

# РЕШЕНИЕ

№ 11686

гр. София, 11.07.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова**

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева  
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2629** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба против решение № 64/04.01.2024г. по НАХД № 10244/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 137 състав, подадена от пълномощник на началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР). С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 23-4332-009440/31.05.2023г., издадено от горепосочения административнонаказващ орган, с което на К. Г. А. е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на същия закон. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът от СГП намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е

процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

От фактическа страна е прието в оспореното решение, че на 21.04.2023г. около 08.47 часа К. Г. А. управлявал лек автомобил, като се движел в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. Водачът на автомобила паркирал на пътното платно пред Италиански лицей, след което полицейският служител му се представил със служебната си карта и му разпоредил да отмести автомобила. Водачът, сам в автомобила, категорично отказал да изпълни полицейското разпореждане. Предвид това, му бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в което е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 103 ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП, в което обстоятелствата относно извършване на нарушенията били описани по идентичен начин. От правна страна районният съд приел, че жалбоподателят не е осъществил състава на чл. 103 ЗДвП, тъй като част от състава на нарушението изисква да има подаден сигнал за спиране от контролните органи, при което водачът на автомобила да спре плавно последния. Посочено е в мотивите на оспореното решение, че съгласно чл. 103 от ЗДвП, „При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.” Предвид това съдържание на разпоредбата районният съд приел, че макар безспорно жалбоподателят да е имал недопустимо поведение, тъй като не е изпълнил дадените му указания от униформен полицейски служител, същевременно не се установило подаване сигнал за спиране на процесния лек автомобил от контролните органи, нито пък такива обстоятелства са посочени в АУАН и НП и поради това няма как водачът да е нарушил точно разпоредбата чл. 103 от ЗДвП. Отбелязано е в мотивите на оспореното решение и, че е недопустимо в НП да е посочено, че жалбоподателят е нарушил виновно чл.103 от ЗДвП, а текстово да е отбелязано съдържание, което въобще не се съдържа в цитираната разпоредба, което от своя страна е категорична пречка за организиране на адекватна защита и представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Настоящият състав не споделя този извод. Съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН, НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая в АУАН, макар и погрешно отбелязана разпоредбата на чл.103 ЗДвП, е безпротиворечиво и съвсем конкретно описано нарушението, а именно: водачът отказва да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Съгласно чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП, посочена в НП като основание за издаването му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6

месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Така, безпротиворечиво е описано в АУАН и НП нарушението, за което са наложени административните наказания, предвидени от приложимата разпоредба. Несъмнено е установено в случая извършването на посоченото нарушение – отказ на жалбоподателя да изпълни нареждането на орган за контрол и регулиране на движението. След като в НП е посочена санкционна разпоредба, която съдържа и описание на нарушението, което се наказва и от него е ясно и правилото за поведение, което е нарушено с отказа на водача – да се изпълняват нарежданията на органите за контрол и регулиране на движението, погрешното посочване и на неотносимата разпоредба на чл.103 от същия закон, не е съществено нарушение, което да е ограничило правото на защита на лицето. При ясно описано нарушение и съответстващата му разпоредба чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП, не може да се приеме, че санкционираното лице е било възпрепятствано да разбере обвинението и да организира защитата си. Като е достигнал до извод за незаконосъобразност на НП СРС е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което НП се измени по отношение на размера на глобата и потвърди в останалата част. Доколкото в НП не са изложени съображенията, мотивирали определяне на глобата в размер от 100 лв., което е над законоустановения минимум от 50 лв., същата следва да бъде съответно редуцирана до последния.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН следва да бъде уважено искането на касатора за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на СДВР, която е юридическо лице, съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 64/04.01.2024г. по НАХД № 10244/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 137 състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-4332-009440/31.05.2023г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, в частта, с която на К. Г. А., с ЕГН [ЕГН], на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата е наложена глоба, като определя последната в размер на 50 лв. (петдесет лева) и ПОТВЪРЖДАВА същото наказателно постановление в останалата му част.

ОСЪЖДА К. Г. А., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата 80 лв. (осемдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: